

ת"פ 7365/07/16 - מדינת ישראל נגד מתי אברהם

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 7365-07-16 מדינת ישראל נ' אברהם
בפני השופט אבישי קאופמן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מתי אברהם

הנאשמים

הכרעת דין

במקרה שלפניי מיוחסת לנאשם עבירה של **פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות** בנסיבות שבסעיף 2(3), דהיינו צילום ברשות היחיד. לאחר ששמעתי את העדויות, התרשמתי מהעדים, עיינתי בחומר שהוגש, שמעתי את סיכומי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, **השתכנעתי מעל לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.**

הרקע העובדתי וההליכים בפניי:

ראשית אציין כי כדי למנוע פגיעה נוספת במתלוננת, לא יצוין שמה בהחלטה והוא אף הושמט מהציטוטים שיובאו בהחלטה מתוך פרוטוקול הדיונים ומסמכים אחרים והוחלף על ידי בביטוי "המתלוננת". כמו כן, בכדי להקטין את החשש לחשיפת פרטיה, לא יוזכרו אף העדים שאינם חוקרי מח"ש בשמותיהם המלאים.

על פי עובדות כתב האישום, שלגבי מרביתן אין מחלוקת בין הצדדים, הכיר הנאשם את המתלוננת בשנת 2011 וקיים עימה קשר אינטימי, לא רציף, במשך כשלוש שנים. במהלך התקופה הסריט הנאשם קיום יחסי מין בינו ובין המתלוננת, כמפורט בסעיפים 3 ו- 4 לכתב האישום. **המחלוקת היחידה בין הצדדים היא למעשה בשאלת הסכמתה של המתלוננת לצילום כאמור.**

כפי שמתברר במהלך יחסיהם של המתלוננת והנאשם צולמו ככל הנראה שלושה סרטונים: שני סרטונים צולמו באמצעות מצלמת מחשב, האחד ארוך והאחד קצר, וסרטון נוסף שצולם באמצעות מצלמה ניידת. בכתב האישום נזכרים שני סרטונים בלבד: אלה שצולמו באמצעות המחשב ובכדי להבחין ביניהם יכוננו להלן "הארוך" ו"הקצר". לטענת

המתלוננת לא הייתה מודעת כלל לצילומם של סרטונים אלה. לגבי הסרטון השלישי, אישרה המתלוננת שידעה על הצילום אך הוסיפה וטענה כי סברה שנמחק בידי הנאשם לאחר מכן.

בחודש אוגוסט 2014 נודע למתלוננת, באמצעות ידידים, כי סרטונים אינטימיים ותמונות חושפניות שלה הועלו לאינטרנט וניתן לצפות בהם עבור תשלום.

יוער ויובהר כי לנאשם לא מיוחסת הפצת הסרטונים בדרך כלשהי, אלא צילומם בלבד.

שמיעת הראיות בתיק החלה בפניי ביום 22.3.17 **ועדת התביעה הראשונה** הייתה המתלוננת, כאשר במהלך עדותה הוגשו תמונות, תכתובות בינה ובין הנאשם (ת/1) תמונות שצילמה והעבירה לנאשם (נ/1) והוצג אחד הסרטונים. **עדת התביעה השנייה** הייתה מ' חברתה של המתלוננת אשר היא שהביאה לידיעת המתלוננת קיומם של הסרטונים באינטרנט כאמור, והוגשה התכתבות בינה ובין המתלוננת (ת/2). **העד השלישי** היה ב' מכר של השתיים אשר "נתקל" בתמונות והסרטים של המתלוננת באינטרנט, שילם עבור הקבצים המלאים והביא את הדברים לידיעתה של מ' כאמור לעיל.

בתאריכים 17.9.17 ו - 2.7.18 נשמעו עדי התביעה הנוספים שהיו כולם חוקרי מח"ש. **עד תביעה מס' 4** היה מר סלמאן איברהים ראש חקירות מח"ש מחוז מרכז, אשר ערך מזכר ת/3 **עדי תביעה מס' 5** ומס' 6 היו מר מוסא תחאוחו וגב' טל נגל-פוקס, אשר ביצעו את חקירת הנאשם בפועל. במהלך עדויות החוקרים הוגשו מזכרים שונים ת/4 - 6 - 7 - 8 - 10 - 11, הודעת הנאשם ת/5 וכן שני דיסקים הכוללים את הסרטונים והתמונות ת/9 - 12. בסיום העדויות הוגשה בהסכמה אסופת מזכרים ת/13 תוך וויתור על שמיעת שלושה עדים נוספים מחוקרי מח"ש.

בישיבה מיום 2.7.18 החלה אף שמיעת פרשת ההגנה, מטעמה העיד **הנאשם עצמו** ובמהלך עדותו הוגש דו"ח החיפוש בביתו ת/14, דוח עיכוב ת/15 וכתב ערובה ת/16 וכן תדפיס של תכתובת בינו ובין המתלוננת אשר סומנה נ/2. בישיבה מיום 29.11.18 נשמע מטעם ההגנה **העד מר עלי עמר**, אף הוא חוקר מח"ש באמצעותו הוגש מזכר שערך (נ/3). בסיום אותה ישיבה סיכמו ב"כ הצדדים טענותיהן בעל פה.

כפי שפורט לעיל, הרי לצערי שמיעת הראיות התפרשה לאורך זמן רב, כאשר חלק מהדחיות נבעו מאילוצי ב"כ הצדדים, חלק כתוצאה משינוי בסדרי עבודתי בבית המשפט והדחייה אחרונה נבעה מבקשה "מפתיעה" לזימונו של העד מר עמר, לאחר שכבר נקבע מועד לשמיעת הסיכומים.

כאמור לעיל, **החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, וזאת לאחר שמצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח במשפט הפלילי את אשמתו מעבר לספק הסביר.**

קביעתי זו מבוססת על **התרשמות ישירה** מהעדים המרכזיים: הנאשם והמתלוננת, **התרשמות** מחוקרי מח"ש, על

התרשמות כללית מהסרטונים והתמונות, על הגיון הדברים ושאר הראיות והכל כפי שאפרט להלן.

בטרם אעבור לפירוט נימוקי ראיתי לנכון לציין ולהבהיר כי בין הנאשם והמתלוננת התקיימה מערכת יחסים שאינה שגרתית, אשר במרבית התקופה התבססה על הקשר המיני. המתלוננת העידה כי לאחר כחודשיים "הבנתי שהוא לא טוב לי" אך לאחר תקופה זו המשיכה לקיים עימו קשר במקביל לקשר עם בני זוג אחרים. באופן דומה סיפר הנאשם כי כבר בפגישה הראשונה התרשם כי המתלוננת צעירה מדי והפער ביניהם גדול מדי לקשר רציני, ולדבריו "היחסים הפיזיים שלנו התפתחו בהתאם לשני אנשים בוגרים שנמשכים אחד לשניה. ולא תמיד עשינו את זה בדברים שגורתיים".

עם זאת, הגם שאין מדובר במערכת יחסים שגרתית, הרי המדובר במערכת יחסים בהסכמה בין בוגרים וגם היא כללה דברים שאינם תמיד מקובלים, אין לגזור ממנה הסכמה גורפת לכל מעשה של הצד השני. **לשם צילום של יחסי מין, או כל סיטואציה אינטימית דומה של אדם יש צורך בהסכמה מלאה ומפורשת** ולא ניתן להסיק הסכמה מכללל לדבר אחד, כהסכמה לצילום הסרטים שבכתב האישום.

הנאשם בעדותו טען כי לא ניתן לייחס לו פגיעה בפרטיותה של המתלוננת, מאחר ולאור יחסיהם ביניהם לא היתה קיימת ביניהם פרטיות. לא ניתן לקבל טענה זו, וטוב עשתה הסנגורית שלא חזרה על הדברים בסיכומיה. הסכמה של אדם לדבר אחד אינה גוררת הסכמה מחויבת לדבר אחר, וכל פעולה הקשורה ביחסי מין והנצחתם מצריכה הסכמה מלאה ומפרשת לכל מעשה בנפרד. אדם יכול להסכים לקיום יחסי מין עם בן זוג מסוים במועד אחד ולסרב לכך במועד אחר, ואין צורך לציין כי הפסיקה כבר הכירה בעבירת אינוס בין בני זוג, לרבות בני זוג נשואים כחוק. מובן אפוא, גם הסכמתה של המתלוננת לצילום תמונות חושפניות ואף צילום הסרטון "השלישי" אין בהם כדי להביא למסקנה כי הסכימה בהכרח לצילום הסרטים הנוספים, או לטענה המשתמעת מעמדת הנאשם כי לא היה צורך בהסכמה.

התרשמות מהעדים:

באשר להתרשמות מהעדים, אומר מיד כי אני מעדיף את עדותה של המתלוננת על פני עדות הנאשם.

אינני מתעלם מהטענות הרבות שהעלתה הסנגורית כנגד עדותה של המתלוננת, אולם גם לאחר ששבתי וקראתי את הדברים ובחנתי את טענות הסנגורית, לא מצאתי כי יש בכך כדי שלא לקבל את גרסתה של המתלוננת בדבר אי ידיעה אודות הצילום. אכן, בגרסתה של המתלוננת "חל שינוי" במהלך העדות, וזאת בעיקר באשר לטיב היחסים בין הצדדים ובאשר לחיבתה לצפייה בסרטים בעלי תוכן מיני. עם זאת לא מצאתי כי הדברים מערערים את האמון הבסיסי בגרסתה כי לא ידעה ולא הסכימה לצילומים עצמם. מנגד, לא התרשמתי באופן חיובי מעדות הנאשם. הגם שהנאשם הרבה בפרטים באשר לקשר בין הצדדים לרבות האינטראקציה המינית ביניהם, הדברים שהעיד אודות נסיבות הסרטון הסרטונים היו חסרים בצורה משמעותית, לא שכנעו אותי כי אכן הייתה כאן הסכמה של המתלוננת לצילומים, ומצאתי כי מדובר בניסיון להסביר דברים בדיעבד ולא גרסה אמיתית וכנה מצידו.

כבר נקבע לא אחת כי הפרכת חלק מגרסת עד אינה מחייבת קביעה גורפת בדבר אי אמן בו, ובמיוחד כאשר לדברים יש הסבר סביר והגיוני. במקרה זה אני רואה את הדברים שעלו בחקירה הנגדית ככאלה אשר מחייבים מסקנה בדבר דחייה מוחלטת של עדות המתלוננת, וכאמור אני סבור כי גרסתה הבסיסית לא נסתרה ואני מאמין לה כי לא ידעה ובוודאי לא הסכימה לצילום הסרטים.

העדים האחרים לא יכלו לתרום בצורה משמעותית להבהרת המחלוקת.

עדי התביעה מ' וב' סיפרו על התרשמותם שלהם אודות חוסר ידיעתה של המתלוננת את דבר קיומם של הסרטים. מובן כי לדברים אלה יש לתת משקל מוגבל ביותר אם בכלל. והם אינם שיקול מרכזי בהחלטת.

חוקרי מח"ש סיפרו על נסיבות החקירה ועדותם רלוונטיות בעיקר באשר לשאלת מחדלי חקירה ושינויים מסויימים בגרסת הנאשם. גם בהקשר זה אני מעדיף גרסת עדי התביעה ומתקשה לקבל את גרסת הנאשם. צודקת הסנגורית בהקשר זה ובכל הקשור לטענות כנגד החקירה אין מדובר ב"טענה כבושה" של הנאשם אלא שהיא עלתה כבר בחקירה הראשונה. עם זאת, לא התרשמתי כי מדובר בטענות כנות של הנאשם כנגד החוקרים, אלא בטענות שנולדו מרצונו להפסיק את החקירה לאחר שהבין כי אין בידו להתמודד מול ההאשמות כלפיו.

המדובר בשוטר ותיק, מנוסה ומתוחכם. אינני מקבל כי הנאשם "איבד אמן" בחוקרים לאור עמדתם והדברים שהטיחו בו, עד כי נמנע מהלביא בפניהם את גרסתו המלאה לא בחקירה הראשונית ואף לא לאחר מכן, לאחר "שהתקרר" ויכול היה לשקול את הדברים לעומק.

אף מטענתו של הנאשם כי לאורך זמן רב סבר ש"עושים לו תרגיל" לא התרשמתי כי היא אמיתית וכנה. הנאשם הבין היטב את המיוחס לו, לדבריו נפגש עם נשים אחרות שאת יחסיו עימן הסריט והסביר להן כי אפשר וחלק מהסרטים פורסמו. הנאשם ידע שלא להפגש עם המתלוננת, הושעה משירותו במשטרה וברור כי הבין היטב מה היא האשמה המיוחסת לו. לפיכך טענתו זו, לא מוסברת לא מובנת, ולא יכולה להצדיק המנעות מצדו מלהביא את גרסתו המלאה בפני החוקרים מאז סיום החקירה הראשונה ועד הגשת כתב האישום.

תוכן הסרטונים:

מעבר להתרשמות הישירה מהעדים המרכזיים מתבססת החלטתי כאמור על הגיון הדברים וצפייה בסרטונים עצמם.

צפייה בסרטונים מגלה **הבדל מהותי** בין שני הסרטונים שבכתב האישום ובין הסרטון השלישי שצולם במצלמה ניידת או מצלמת הטלפון. בעוד שבסרטון השלישי ברור כי הצדדים מודעים למצלמה ואף מתייחסים אליה, אין הדבר כך בשני הסרטים האחרים. יותר מזה, אותו סרטון נוסף הוא בעל **תוכן ממוקד** ואילו השניים האחרים כוללים דקות "מתות" ארוכות בהן לא נקלט דבר במצלמה.

המתלוננת אישרה כי ידעה על צילום אותו סרטון שלישי, והוסיפה כי ביקשה מהנאשם למחוק אותו

"התעקשתי שימחק את זה הוא הראה לי שמחק". הנאשם לא אישר כי התבקש למחוק את הסרטון, הגם שטען שסבר שעשה כן והופתע לגלות שהסרטונים לא נמחקו. בניגוד לעמדת ההגנה, אני סבור כי דברי הנאשם הנ"ל דווקא מחזקים את גרסת המתלוננת. התנהגותה של המתלוננת בהקשר זה יכולה להתיישב גם עם התנהגות מינית אחרת מצדה. כפי שתואר בידי הנאשם הם קיימו יחסי מין בשירותים במועדון הכושר, במרפסת ביתו ובגינה - "זה היה מרגש. ריגוש מדבר אלי. וזה מדבר גם למתלוננת". ניתן להניח כי התרגשותה של המתלוננת הוגברה בעקבות הצילום, הן של הסרטון והן של תמונות הסטילס, אך מיד בדיעבד ביקשה למחוק אותם ולדבריה אף התעקשה שהנאשם יעשה זאת בטרם תעזוב את דירתו. דבריו של הנאשם כי סבר שסרטון זה נמחק מתיישבים עם גרסת המתלוננת ומחזקים אותה, גם אם אינו מאשר את הדברים במפורש.

בניגוד לעמדת ההגנה, **איני רואה כל סתירה בין הסכמת המתלוננת לסרטון אחד לאי ידיעה ואי הסכמה לסרטונים האחרים.** יותר לכך, אף איני רואה קשר בין ההסכמה לצילום סרטון זה וצילום תמונות סטילס אחרות "בפוזות חושפניות" כהגדרת ההגנה, ובין שני הסרטונים הנוספים. המתלוננת העבירה לנאשם תמונות מסוגים שונים למטרה מסוימת, עמדה על הסתרת זהותה והנאשם מילא את בקשתה. אין כל קשר בין תמונות אלה לבין הסרטת סרט הכולל מגע מיני מלא.

צפייה בסרטים הנזכרים בכתב האישום מגלה, כי לעומת אותו סרטון "שלישי", הרי בשני הסרטונים שבכתב האישום החלה המצלמה לצלם את המתרחש בחדר עוד לפני שנקלטו "המשתתפים" בעדשה. כך הסרטון הקצר מבין השניים אורך כחמש דקות, אשר רק במשך דקה אחת מתוכו נראים השניים כאשר הם מתחילים לקיים ביניהם מגע מיני ועוברים ככל הנראה להמשך המעשה בחדר אחר, תוך שהמצלמה ממשיכה לצלם את החדר הריק במשך כשלוש דקות נוספות.

בסרטון הארוך התחילה המצלמה לצלם כבר כ- 4 דקות לפני שהמתלוננת מגיעה לדירת הנאשם ולאחר מכן במשך כעשרים דקות נוספות כאשר השניים מנהלים שיחת חולין, אשר רובה אינה נשמעת בבירור עקב מוסיקה בעוצמה גבוהה שמקורה במחשב כפי שהסביר הנאשם עצמו. מכל מקום, גם בהאזנה חוזרת לשיחה בין השניים לא מצאתי בה כל התייחסות בדרך כלשהי לצילום.

הנאשם לא נתן כל הסבר מדוע היה צורך בהפעלת הצילום זמן כה רב בטרם החלה ההתרחשות המינית, ומדוע היה צורך בהפעלת המצלמה אף בטרם הגיעה המתלוננת לדירתו. הנאשם אישר שמדובר במחשב אשר היה מונח על שולחנו ואילו מחוברת מצלמה "כשהיא עובדת נדלקת נורה ירוקה ויודעים שהיא פועלת". הנאשם אישר כי המחשב פעל והשמיע מוזיקה בטרם כניסת המתלוננת לחדר. עובדה זו דווקא מצביעה על הסבר אפשרי לכך שהנאשם הפעיל את המצלמה מראש, וזאת כדי שלא תידלק אותה נורה בנוכחות המתלוננת ותמשוך את תשומת לבה, אלא תפעל מראש ותהיה מקושרת בעיני המתלוננת בפעולת המחשב והשמעת המוזיקה ולא בצילום.

זאת ועוד, לאחר קיום יחסי המין בין השניים, ולקראת סיום הסרטון נראה כי המתלוננת נסערת ואף בוכה. אני מקבל עמדת המאשימה כי הגיון הדברים מחייב כי לו הייתה מודעת לצילום הייתה דורשת להפסיקו לפחות בשלב זה או יוצאת

מהחדר.

ש: בסרטון השלישי אמרת שמתי הכאיב לך.

ת: הגעתי לדירה שלו, וישבתי על הספה ורואים היטב שאני על הספה ולא מודעת לכך שמסר(י)טים אותי, ואז שכבנו על הספה על השטיח, היה קטע שבכיתי כי הוא הכאיב לי בקשתי ממנו להפסיק הוא לא הפסיק והיה עצבני והוא נצמד לקיר הוא ראה שאני בוכה וזה לא עניין אותי(ו), הפנים שלי היו מופנות למחשב הנייד, ואז גם הוא הכאיב לי, המשכנו וסיימנו, ואחרי הפגישה הזו לא רציתי לראות אותו יותר.

הבדל משמעותי נוסף בין הסרטונים הוא בתנאי התאורה ואיכות הצילום. בעוד שהסרטון השלישי, שלא נכלל בכתב האישום, צולם בתנאי תאורה מלאה והוא ברור, שני האחרים צולמו בתאורה חשוכה יחסית ואיכות הצילום נמוכה בהרבה. הדעת נותנת כי לו הייתה הסכמה מלאה של שני הצדדים לצילומם, ואף תיאום והכנה מראש כגרסת הנאשם, היו המשתתפים דואגים גם לתאורה טובה שתאפשר צילום איכותי יותר.

היזמה לצילום הסרטונים וגרסת הנאשם בחקירה:

הנאשם סיפר כי המתלוננת **הסכימה לצילום ולמעשה אף יזמה** אותו, אולם בעדותו אישר כי היא לא התעניינה בדרך כלשהי בסרטים עצמם לאחר צילומם. הוא לא העביר לה את הסרטים או העתקם והשניים לא צפו יחד בסרטים ואף לא שוחחו אודותם. בנסיבות אלה, קשה לראות כיצד יש ממש בטענת הנאשם כי אותם סרטים היוו "הגשמת פנטזיה" של המתלוננת אשר ביקשה "לככב" בסוג הסרטים בהם אהבה לצפות.

העיד בעניין זה הנאשם:

ש. אבל ההסכמה שקיבלת בטלפון היתה בעקבות הבקשה שלה יום לפני כן שתסריט אותה? שיחת הטלפון שקיימת איתה היתה בעקבות הבקשה שלה יום קודם שתסריט אותה?

ת. באותו נושא, כן.

ש. בכל מקרה אתה מאשר שיום לפני כן זו היתה יוזמה שלה ובקשה שלה?

ת. כן, שאני אוציא את מצלמת האולימפוס.

ש. אם היא הסכימה לסרטונים ואף יזמה אותם כפי שתיארת, למה לא שלחת לה לינקים של הסרטונים?

ת. איך שולחים לינק לסרטון? אני בחיים שלי לא שלחתי לינק. אם אני צריך תמונה אני שולח, במידה וצריך.

ש. למה לא שלחת את הסרטון שעשית שרואים בו את המתלוננת במצורף למייל, לפייסבוק?

עמוד 6

ת. המתלוננת אף פעם לא ביקשה שאשלח לה לא תמונה ולא סרטון.

ש. אבל אתם חברים טובים. מכרים. ידידים. היא שולחת לך סרטונים שבהם היא אומרת תעשה לי ככה, תעשה לי אחרת, למה אתה לא שולח לה את הסרטון שבמסגרתו עשית לה כך או אחרת. אתם מימשתם את הפנטזיה?

ת. היא שולחת לי סרטונים של כוכבי פורנו. היא מבקשת... צריך לבקש. אם היתה מבקשת היתה מקבלת. היא מעולם לא ביקשה. לא צריך לשלוח, היתה מקבלת את זה בדיסק און קי.

לשאלת בית המשפט האם צפינו בסרטון יחד - לא.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי ערב קודם לצילום הסרטון הארוך ניסו הצדדים לצלם סרט באמצעות המצלמה הניידת אך הדבר לא צלח עקב בעייה בסוללות. לפיכך, הוסיף הנאשם וטען כי אותו סרטון ארוך הוא המשך ישיר של ההסכמה הקודמת.

ראשית, אם כך הדברים, לא ברור מדוע היה צורך בהפעלת המצלמה כאמור עוד לפני הגעת המתלוננת לדירה ומדוע היה צורך בהפעלתה לאורך כעשרים דקות בהן שוחחו השניים בלא כל הקשר מיני. אם הדבר הוא בהמשך לנסיון הסרטה קודם, מה המניעה מהפעלת המצלמה זמן קצר לפני תחילת הפעולה אותם מבקשים להנציח? הנאשם לא נתן כל הסבר לשאלות אלה.

שנית, בחקירתו במח"ש לא מוזכרת כלל גרסה זו, ואין כל טענה לנסיון ההסרטה הקודם:

ש. האם סרטון של צולם בהסכמתה?

ת. היו ביני לבין ... המון דברים והכל בהסכמה, כולל סרטונים נוספים.

ש. אם זה היה בהסכמה מדוע היית צריך להפעיל את המצלמה מראש כשצג המחשב מורד, לאחר מכן הרמת אותו והמצלמה צילמה סתם שיחת חולין ביניכם לפני האקט המיני?

ת. ביני לבין הגברת יש הרבה משחקי סקס, חלקם מתועדים וחלקם לא.

...

ש. אפילו פעם אחת היא לא מסתכלת לכיוון המצלמה אפילו לא מבט, היא לא יודעת שהמצלמה קיימת. איך אתה מסביר את זה?

ת. אין לי הסבר.

ש. בסרטון הזה רואים שהמתלוננת לא ידעה שישנה מצלמה ואתה התחלת לצלם את האירוע לפני כן ולא

ממש לפני האקט עצמו וזאת כדי שהיא לא תרגיש שאתה מצלם אותה.

ת. אני נחקר על ידי שני חוקרי מח"ש כשמדברים איתי על המון דברים ושואלים המון שאלות שרובן לא נרשמות ולא מתועדות...

(כאן באה "הרצאה" של הנאשם שנרשמה על פני כעשרים שורות, בה הוא מספר של שיתוף הפעולה המלא שלו עם החוקרים וטרונייתו כנגד החקירה).

ש. איזה תשובה אמרת ולא נתנו לך לרשום? דוגמא אחת.

ת. צועקים עליי בחקירה.

ש. שאלתי איזו תשובה אמרת ולא נרשמה בחקירה?

ת. צועקים עליי.

ויובהר כי גם בהמשך הנאשם לא טען כי הסברו לחוקרים בנקודה זו לא נרשם, אלא כי איבד את האמון בהם, לכן לא סיפר להם את הסיפור המלאה כפי שטען לו בבית המשפט בדבר נסיון מוקדם לצלם סרט באמצעות מצלמה אחרת.

שלישית, בחקירתה הנגדית של המתלוננת עלתה נקודה מרכזית זו באופן שולי ביותר. בניגוד לחקירה נרחבת בנקודות אחרות שהגיעה לעתים לעימות עם המתלוננת, השאלה בהקשר זה הייתה "עדינה" אחת ויחידה.

ש: את לא זוכרת מקרה שהייתם יחד ודיברתם והנאשם ניגש והביא את המצלמה וגילה שאין בה סוללות ולכן לא ניתן היה להסריט.

ת: ממש לא, אף פעם הוא לא הציע להסריט. הוא צילם אותי תמונות סטילס וביקשתי שימחק אותם.

המתלוננת לא עומתה עם הטענה כי מדובר באירוע שהיה ערב צילום הסרטון הארוך, לא עם הטענה כי השניים המשיכו ושוחחו אודות הצילום, לא עם הטענה כי היא אישרה לנאשם שהיא "עדיין בעניין" בשיחת הטלפון כדבריו, ולא עם הטענה כי הוא חזר על הדברים בעת שנכנסה לדירה.

כפי שציינה הסנגורית בסיכומיה "כאשר עמתתי את המתלוננת עם אותן שאלות קשות, רק באותו שלב והדבר מתועד בפרוטוקול, החלה המתלוננת לאבד מקור רוחה". בעוד שהסנגורית עשתה מלאכתה נאמנה וסתרה גרסת המתלוננת בהקשרים אחרים, ובמיוחד בהקשר של חיבתה לצפייה בסרטים מיניים כאמור, הרי דווקא בנקודה זו שהיא לב המחלוקת - **וכאשר הנאשם טוען כי היוזמה לצילום הסרט באה מהמתלוננת עצמה** - בחרה להסתפק בשאלה כללית ולא לעמת אותה עם מלוא גרסת הנאשם.

ההגנה הוסיפה וטענה לכשלים בחקירה, ובעיקר ליחס העדין לו זכתה המתלוננת בחקירה. הגם שיש ממש בחלק מהטענות, ואפשר והיה מקום לזמן את המתלוננת לחקירה נוספת, אינני סבור כי הגנת הנאשם נפגעה מכך באופן ממשי. לנאשם ניתנה אפשרות להביא גרסתו והוא בחר שלא לעשות כן. גם אם באותו ערב ראשון של חקירה היה הנאשם נסער וביקש להפסיקה, הייתה בפניו האפשרות, וכאיש משטרה מנוסה הוא בוודאי היה מודע לה, לבקש פגישה נוספת עם החוקרים להביא בפניהם גרסתו ולדרוש חקירה נוספת של המתלוננת.

אף בשאלת העימות בין הנאשם למתלוננת אינני סבור כי החלטת החוקרים שלא לבצעו פגעה באופן ממשי בהגנת הנאשם או יכולה להצביע על הטייה של החקירה. המדובר בפעולת חקירה שבשיקול דעתם המקצועי של החוקרים והיא אינה מתבצעת בהכרח בכל תיק ותיק. במקרה דנן ביקשו שני הצדדים לעשות כן, אולם אני סבור כי החלטת החוקרים להמנע מכך לאור התנהגות הנאשם ולאור הפער שבין הצדדים - איש משטרה וותיק ומנוסה לעומת בחורה צעירה - היא החלטה סבירה בנסיבות.

ההתכתבויות בין הנאשם למתלוננת:

הנאשם הציג התכתבויות נרחבות בינו ובין המתלוננת, למעלה מ - 20 עמודים של הודעות (נ/2).

המדובר בתקופה הרלוונטית לאירועים, שכן בהודעות מספר הנאשם למתלוננת שעבר להתגורר בדירה ברח' ארלזורוב, שם צולם אותו סרטון "ארוך". בהודעות יש גם תכנים מיניים כפי שבאו לידי ביטוי בחקירתה של המתלוננת, ואף קישורים לסרטים מיניים מאתר adult.mivzakon. בהתכתבות כותבת המתלוננת אכן "צריכים לעשות סקס עם הסרטון הזה... ולשלב אזיקים" המתלוננת מספרת כי יש לה פנטזיה לקיים יחסי מין עם הנאשם כשהיא אזוקה ובין השניים יש התכתבות בעלת תוכן מיני מפורש ואף כזה שניתן להגדירו כבוטה וחורג מהשגרה.

עם זאת, **בכל ההתכתבויות בין השניים אין כל אזכור להסרת יחסי המין** ביניהם, ולו ברמז. אני סבור כי עובדה זו מדברת בעד עצמה, ולא ניתן לה הסבר כלשהו מצד הנאשם.

הנאשם טען כי צילום הסרט היה פנטזיה של המתלוננת והיוזמה היא ממנה. בהתכתבויות שהוגשו מדברת המתלוננת על פנטזיות מיניות שלה באופן משוחרר מעכבות. לא אחזור על הדברים, אולם ניתן לומר כי מדובר בדברים בוטים וחריגים יותר מצילום והסרתה. אין כל הסבר מדוע אין כל אזכור בהתכתבויות לצילומים, וזאת לא מצדה של המתלוננת ולא מצדו של הנאשם.

קיומם של סרטים לגבי נשים נוספות:

אין מחלוקת כי הנאשם הסריט קיום יחסים אינטימיים עם נשים נוספות. לטענתו הדברים נעשו בהסכמה מלאה, ובהקשר זה לא מיוחס לו פסול כלשהו. עובדה זו, יש בה כדי להחליש את טענת הנאשם כי הצילום שבמחלוקת בעניין

זה נעשה ביוזמת המתלוננת להגשת פנטזיה שלה עצמה. ועובדה זו מצטרפת לאישורו בדבר התעלמות מוחלטת מהסרטים לאחר צילומם.

עם זאת, על אף שהנאשם מאשר כי חזר על הפעולה פעמים רבות, הוא ממשיך להכחיש כי הוא נהנה ממנה בדרך כלשהי, כמפורט בעדותו:

ש. כל אחד נהנה ממשוהו אחר. אתה נהנה להסריט נשים בבית שלך?

ת. לא. זה לא מה ש.. גרימת ההנאה? ממה ההנאה פה?

ש. לי אין בבית סרטונים בשם '... ..'. לך יש. הסרטים שאתה מצלם בבית שלך עושים לך את זה.

ת. תגדירי 'עושה לך את זה'.

ש. הכוונה היא שזה גורם לך להנאה מסוימת ולכן אתה מסריט ושומר במחשב.

ת. מה זה הנאה מסוימת?

ש. אתה אוהב את זה?

ת. לא.

לשאלת בית המשפט אם עדיין עשיתי את זה - בשיתוף פעולה. 'מישהו שמצלם נשים' זה בומבסטי. כאן זה אירועים ספציפיים, זה לא... אני לא מוצא את הסיפוק פה.

ש. אז למה אתה מצלם אותן?

ת. זה אנחנו מחליטים ביחד לבצע את הפעולה הזאת.

ש. מי שעומד לדין הוא אתה ולא 'אנחנו'. אתה מצלם את הנשים שנמצאים שנמצאות בביתך, בעת קיום יחסים, בין היתר את המתלוננת, כי זה גורם לך סיפוק מסוים?

ת. לא.

עוד ראיתי להביא בחשבון לחובת הנאשם את המנעותו מהבאת עדות כלשהי נוספת לחיזוק כגרסתו.

על גבי מחשב הנאשם נמצאו קבצים רבים אשר לדבריו מתעדים בתמונות ובסרטונים יחסים אינטימיים עם לפחות שמונה נשים אחרות.

ש. אמרת שעם כל הנשים שצילמת עמדת על כך שהן כולן הסכימו. ... החוקרים רצו מאוד להאמין לך והם

ביקשו ממך 5 פעמים במהלך החקירה שתאפשר להם לשאול את הנשים הללו על כך שאתה קיבלת את ההסכמה שלהן לצלם אותן, כי אולי המתלוננת היא יחידה במינה. ביקשו ממך 5 פעמים וסירבת בכל תוקף לתת פרט כלשהו ביחס לנשים האלו, כדי שניתן יהיה לעמוד על הגרסה שלך. נכון?

ת. אני נחקר במח"ש על ידי צוות חקירות שהיכולת שלהם אין סופיים. אם החוקרים היו באמת רוצים להגיע לאותן נשים... השם שלהן כתוב, הם חוקרים.

בשל פרטיותי וחיי הפרטיים לא מסרתי להם את השמות. יש סיבה לכך.

ש. אתה אמרת כשביקשו ממך 5 פעמים - בשורה 108, 111, 113, 120, 123 - אמרת אף אחד לא יקבל את הפרטים שלהן בשום מחיר. והסבירו ואמרו לך שזה כדי להוכיח את חפותך. אמרו לך שאם תיתן, הם יוכלו לבדוק את זה. הסבירו לך.

ת. אני לא צריך להוכיח את חפותי. אני מצטער. אני לא הצטרפתי להוכיח להם את הדברים הפרטיים שלי. ואם הייתי מביא חברה שתעיד שהכל היה בהסכמה, זה מה שהיה מפיל את התיק?

ש. אני מסיקה מההתנהלות שלך בחקירה של מח"ש ומ - 4 השנים שעברו שבהן לא באת, גם אחרי שראית את כתב האישום, ואמרת 'רגע, עכשיו אני מבין על מה כף המאזניים. עכשיו אני מבין שכתב אישום הוגש נגדי ואני עומד לדין בהליך פלילי, אז בבקשה קחו את השמות ותבררו'. אני מבינה שלא עשית את זה כי כנראה 8 הנשים האלו יגיעו לכאן כעדי הגנה שלך ויגידו שצילמת אותן בהסכמה? זה מה שיקרה?

ת. לאחר שהסתיים מעצר הבית - כינסתי אחת אחת אצלי בבית והסברתי להן בדיוק מה קרה, מה הסכנה שעומדת על הפרק. זה המחויבות שלי באותה סיטואציה לפרט בפניהן. זה מצב לא קל היה. היתה סיטואציה מאוד קשה. כפי שפירטתי קודם, הקשרים האלו לא היו רגילים עד כדי סכנת חיים. המצב כל כך היה רגיש. זה לא פשוט. לבוא רק לדבר איתן או לשאול אותן בפן שיכול להוות טעות המחיר הוא כל כך כבד, שכן, אני נושא על הכתפיים שלי את האחריות הזו, מה שהמתלוננת לא עשתה. הפילה הכל עלי.

לשאלת בית המשפט האם הן לא היו מוכנות לבוא לבית המשפט - זה לא מה שאמרתי. הזמנתי אותן אלי הביתה פירטתי בפניהן בפני איזה סיטואציה אני עומד כרגע, כי הבנתי מהחקירה שכל החומר שלי באוויר, אז כמחויבות אליהן הייתי חייב ליידע אותן.

בסיכומים טענה ההגנה כי אותן נשים לא הגיעו לבית המשפט בכדי להגן על פרטיותן "אני שואלת מדוע שהנאשם יעשה דבר כזה לאותן נשים שמטבע הדברים לא מעוניינות שבית המשפט יראה אותן בצנעתן והנאשם לא מעוניין בכך שקשרים אלה יחשפו, עם חלקן היו להם קשרים דיסקרטיים וחשיפה של חלק מהבנות הללו יכולה להגיע לכדי סכנת חיים".

הנאשם עצמו לא טען כי ביקש ממי מהן להתייצב לעדות, ולא העיד על סיטואציה כפי שנטענה בסיכומים, ומכל מקום

מדובר בהסבר שקשה לקבלו. אין צורך להסביר מדוע ניתן היה לשמוע עדויות בהקשר זה מבלי לחשוף פרטיות של הנשים מעבר לדרוש ובוודאי שלא היה הכרח להציג באולם בית המשפט את הסרטים והתמונות שצולמו. אותן עדות יכולות היו לספק בקצרה על הסכמתן לצילום סרטים עם הנאשם מבלי לתת פרטים מלאים על עצמן ומבלי לפרט את יחסיהן עמו מעבר לדרוש. הנאשם סיפר כי הסביר לאותן נשים כי החומר "באוויר", כלומר יצא מרשותו ועלול להיות מופץ. דהיינו הפגיעה המשמעותית ביותר כבר התבצעה, ואינני סבור כי בנסיבות אלה דווקא החשש מעדות בבית המשפט צריך להיות מרכזי מבחינתן.

הנאשם לא נתן הסבר של ממש להמנעות מהבאת ולו עדות אחת מבין אותן נשים. גם אם ניתן לקבל חוסר רצון לחשוף את הדברים בחקירה הראשונית, כשעוד יכול היה הנאשם לקוות כי יוכל לסיים את הפרשייה בלא צורך בכך, קשה לקבל המנעותו מכך גם בהמשך, כאשר הבין מה עומד על כף המאזניים וכאשר הבין כי עליו לנהל משפט מלא בו יאלץ להתמודד עם האשמות קשות.

סיכום של דבר:

לאור כל האמור לעיל, התרשמתי הישירה מהעדים ובעיקר מהמתלוננת והנאשם, צפייה בסרטונים וניתוח כל הראיות, השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הסרטונים צולמו שלא בידיעתה ובהסכמתה של המתלוננת.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

נקבע לטיעון לעונש ליום 17.2 בשעה 10.

ניתנה היום, 27 ב-27 ינואר 2019, במעמד הנאשם, באת כוחו עו"ד רינ ג ד-פרל ב"כ המאשימה, מתמחה גב' גל דהן, המתלוננת ונציגה עו"ד זהבי.